

Bruksela, 30 stycznia 2023 r.
(OR. en)

5827/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0016 (NLE)

ENV 75
MI 59
WTO 14
CHIMIE 4

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	27 stycznia 2023 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2023) 42 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami w odniesieniu do niektórych zmian do konwencji i jej załącznika III

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 42 final.

Załącznik: COM(2023) 42 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 27.1.2023 r.
COM(2023) 42 final

2023/0016 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami w odniesieniu do niektórych zmian do konwencji i jej załącznika III

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami w związku z planowanym przyjęciem decyzji przewidujących zmianę załącznika III poprzez dodanie do niego acetochloru, karbosulfanu, azbestu chryzotylowego, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), iprodionu, postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej oraz terbufosu.

Niniejszy wniosek dotyczy ponadto decyzji określającej stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej w związku z wnioskiem dotyczącym zmian do konwencji złożonym przez Szwajcarię, Australię i Mali.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja rotterdamska

Konwencja w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami („konwencja”) ma wspierać wspólną odpowiedzialność i współpracę Stron w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi w celu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego od potencjalnej szkody oraz ma przyczyniać się do racjonalnego ekologicznie wykorzystywania tych substancji chemicznych. Konwencja weszła w życie 24 lutego 2004 r.

Unia Europejska jest stroną konwencji¹.

2.2. Konferencja Stron

Organem zarządzającym konwencji rotterdamskiej jest Konferencja Stron ustanowiona na mocy art. 18 konwencji. Organ ten zbiera się zwykle co dwa lata i monitoruje realizację konwencji. Dokonuje on również przeglądu substancji chemicznych zgłoszonych mu do rozpatrzenia przez Komitet Kontroli Chemicznej.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 konwencji Strony są zobowiązane do przedkładania powiadomień o ostatecznych działaniach regulacyjnych podjętych w celu zakazania lub surowego ograniczenia stosowania substancji chemicznych na szczeblu krajowym. Po otrzymaniu przez sekretariat dwóch takich powiadomień dotyczących tej samej substancji chemicznej od dwóch Stron należących do dwóch różnych regionów PIC, powiadomienia te przedstawia się

¹ Decyzja Rady 2006/730/WE z dnia 25 września 2006 r. dotycząca zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami (Dz.U. L 299 z 28.10.2006, s. 23).

Komitetowi Kontroli Chemicznej. Komitet Kontroli Chemicznej ma dokonać przeglądu tych powiadomień pod kątem kryteriów określonych w załączniku II do konwencji oraz przyjąć zalecenie dotyczące wymienienia danych substancji chemicznych w wykazie do rozpatrzenia przez Konferencję Stron.

Ponadto każda Strona będąca krajem rozwijającym się lub krajem o gospodarce w okresie przejściowym, który doświadcza problemów spowodowanych szczególnie niebezpieczną formą użytkową pestycydu w warunkach stosowania na swoim terytorium, może wystąpić z wnioskiem o wymienienie tej szczególnie niebezpiecznej formy użytkowej pestycydu w załączniku III do konwencji zgodnie z art. 6 ust. 1. Komitet Kontroli Chemicznej ma dokonać przeglądu tych wniosków pod kątem kryteriów określonych w załączniku IV do konwencji oraz przyjąć zalecenie dotyczące wymienienia danej szczególnie niebezpiecznej formy użytkowej pestycydu do rozpatrzenia przez Konferencję Stron.

Procedurę przyjmowania zmian do konwencji reguluje art. 21 konwencji, a procedurę przyjmowania i wprowadzania zmian do załączników – jej art. 22. Zgodnie z art. 23 konwencji każda ze Stron dysponuje jednym głosem. Regionalne organizacje integracji gospodarczej, takie jak UE, dysponują jednak liczbą głosów równą liczbie państw członkowskich będących Stronami konwencji.

2.3. Planowane akty Konferencji Stron

Podczas jedenastego posiedzenia zwykłego Konferencja Stron rozważy przyjęcie decyzji o wymienieniu w załączniku III do konwencji acetochloru, karbosulfanu, azbestu chryzotylowego, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), iprodionu, postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej oraz terbufosu.

Wymienienie substancji chemicznych w załączniku III powoduje, że podczas handlu międzynarodowego substancje te będą podlegać procedurze zgody po uprzednim poinformowaniu. Będzie to wymagało od Stron przedłożenia sekretariatowi odpowiedzi w sprawie przywozu, tak aby sekretariat mógł je udostępnić wszystkim Stronom. Strony dokonujące wywozu będą zobowiązane do przestrzegania odpowiedzi w sprawie przywozu przy wywozie tych substancji chemicznych.

Planowane akty staną się wiążące dla Stron zgodnie z art. 22 ust. 5 lit. c) konwencji, który stanowi, że: „decyzja o zmianie załącznika III zostaje niezwłocznie zakomunikowana Stronom przez depozytariusza. Zmiana wchodzi w życie w stosunku do wszystkich Stron w dniu określonym w decyzji.”

Ponadto Konferencja Stron rozważy wniosek złożony przez Szwajcarię, Australię i Mali przewidujący zmianę art. 7, 10, 11 i 22 konwencji rotterdamskiej oraz dodania nowego załącznika VIII. W zależności od wyników dyskusji w ramach Konferencji Stron wniosek może wymagać modyfikacji. Na podstawie proponowanych zmian ustanowiony zostanie mechanizm regulujący wywóz tych substancji chemicznych, w przypadku których Komitet Kontroli Chemicznej zaleca wymienienie w załączniku III, ale co do których Konferencja Stron nie osiągnęła jeszcze konsensusu w sprawie ich wymienienia w załączniku III.

Wymienienie w załączniku VIII oraz odpowiednie zasady dotyczące wywozu danych substancji chemicznych będą miały zastosowanie do wszystkich Stron, które ratyfikują

zmianę, do czasu, gdy dana substancja zostanie wymieniona w załączniku III. Decyzja w sprawie wymienienia w załączniku VIII będzie podejmowana w drodze konsensusu, przy czym jej podjęcie będzie możliwe większością trzech czwartych głosów Stron obecnych i głosujących na posiedzeniu, jeżeli wyczerpane zostaną wszystkie możliwości na rzecz osiągnięcia konsensusu.

Planowana zmiana stanie się wiążąca dla Stron zgodnie z art. 21 ust. 5 konwencji, który stanowi: „O ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu zmiany depozytariusz jest powiadamiany na piśmie. Zmiana przyjęta zgodnie z ustępem 3 wchodzi w życie w stosunku do Stron, które ją przyjęły, dziewięćdziesiątego dnia od daty złożenia dokumentów ratyfikacyjnych, przyjęcia lub zatwierdzenia przez co najmniej trzy czwarte Stron. Następnie zmiana wchodzi w życie dla każdej innej Strony dziewięćdziesiątego dnia od daty złożenia przez tę Stronę dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia zmiany.” W związku z tym po przyjęciu zmiany i przekazaniu jej Unii przez depozytariusza Unia musiałaby podjąć kroki w celu jej zatwierdzenia zgodnie z art. 21 ust. 5 konwencji i powiadomić o tym depozytariusza.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii podczas jedenastego posiedzenia Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej powinno polegać na wyrażeniu poparcia dla wymienienia w załączniku III acetochloru, karbosulfanu, azbestu chryzotylowego, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), iprodionu, postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej oraz terbufosu, zgodnie z odnośnymi zaleceniami Komitetu Kontroli Chemicznej.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 konwencji Strony przedłożyły powiadomienia o ostatecznych działaniach regulacyjnych podjętych w celu zakazania lub surowego ograniczenia stosowania na szczeblu krajowym acetochloru, karbosulfanu, azbestu chryzotylowego, iprodionu i terbufosu.

Strony złożyły ponadto wnioski o wymienienie w załączniku III do konwencji, zgodnie z art. 6 ust. 1, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej) i postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej.

Komitet Kontroli Chemicznej dokonał przeglądu zgłoszeń pod kątem kryteriów określonych w załączniku II oraz przeglądu wniosków pod kątem kryteriów określonych w załączniku IV do konwencji i stwierdził, że wszystkie odpowiednie kryteria zostały spełnione.

Wymienienie substancji chemicznych w załączniku III powoduje, że podczas handlu międzynarodowego substancje te będą podlegać procedurze zgody po uprzednim poinformowaniu. Będzie to wymagało od Stron przedłożenia sekretariatowi odpowiedzi w sprawie przywozu, tak aby sekretariat mógł je udostępnić wszystkim Stronom. Strony dokonujące wywozu będą zobowiązane do przestrzegania odpowiedzi w sprawie przywozu przy wywozie tych substancji chemicznych.

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na jedenastym posiedzeniu Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej w odniesieniu do wniosku złożonego przez Szwajcarię, Australię

i Mali, powinno polegać na opowiedzeniu się za zmianą, na podstawie której wprowadzony zostanie mechanizm głosowania nad wymienieniem substancji chemicznych w załączniku III. Biorąc pod uwagę wyniki dyskusji z innymi Stronami, wydaje się, że tylko kilka Stron poparłoby wprowadzenie takiej zmiany. W związku z tym alternatywnym stanowiskiem powinno być poparcie co do zasady wniosku złożonego przez Szwajcarię, Australię i Mali, jeżeli spełnione zostaną następujące warunki:

- a) inne Strony nie wyraziły wystarczającego poparcia dla zmiany procedury podejmowania decyzji dotyczących wymienienia substancji chemicznych w załączniku III, na podstawie której to zmiany wprowadzona zostanie możliwość głosowania zgodnie z art. 22 ust. 4 w związku z art. 22 ust. 3, ale bez stosowania art. 22 ust. 3 lit. b) konwencji,
- b) dodatkowe zasady i procedury wprowadzone zmianą są spójne z obowiązującymi zasadami i procedurami ustanowionymi na mocy konwencji,
- c) zmiany gwarantują, że preferowaną opcją jest wymienienie substancji chemicznych w załączniku III oraz że dodatkowe zasady nie kolidują z wymienieniem ich w załączniku III, w tym z jakimkolwiek wymienieniem w załączniku III, o którym zadecydowano, gdy dana substancja chemiczna jest już wymieniona w załączniku VIII,
- d) zmiany gwarantują, że przepisy dotyczące ochrony krajów przywozu, które to przepisy będą miały zastosowanie do wywozu substancji chemicznych wymienionych w załączniku VIII, będą surowsze niż te, które mają zastosowanie do wywozu substancji chemicznych wymienionych w załączniku III,
- e) zmiana gwarantuje, że wszystkie Strony, które ratyfikują zmianę, będą związane wszelkimi decyzjami o wymienieniu substancji chemicznej w załączniku VIII, w tym wszelkimi decyzjami podjętymi w drodze głosowania.

Wniosek jest spójny z wykonaniem rozporządzenia (UE) nr 649/2012, które wdraża konwencję rotterdamską w Unii, i uzupełnia ten proces. Jest w pełni zgodny z celem konwencji, którym jest wspieranie wspólnej odpowiedzialności i współpracy Stron w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi, aby chronić zdrowie ludzkie i środowisko naturalne od potencjalnej szkody oraz przyczyniać się do racjonalnego ekologicznie wykorzystywania tych substancji chemicznych.

Wniosek jest spójny z rozporządzeniem (WE) nr 1107/2009, rozporządzeniem (UE) nr 528/2012 i rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006, ponieważ nie koliduje z decyzjami dotyczącymi wprowadzania do obrotu substancji chemicznych w Unii Europejskiej.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki

prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które wywierają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”².

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Konferencja Stron jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami.

Akty, które mają zostać przyjęte przez Konferencję Stron, stanowią akty mające skutki prawne. Planowane akty przewidujące zmianę załącznika III będą wiążące na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 22 konwencji rotterdamskiej i będą musiały zostać wdrożone rozporządzeniem (UE) nr 649/2012. Zaproponowany przez trzy Strony akt przewidujący zmianę konwencji może w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów UE, a mianowicie na rozporządzenie (UE) nr 649/2012. Wynika to z faktu, że zmiana konwencji musiałaby zostać wdrożona do prawodawstwa Unii, jeżeli Unia postanowi ją ratyfikować.

Planowane akty przewidujące zmianę załącznika III nie uzupełniają ani nie zmieniają ram instytucjonalnych umowy.

Planowany akt przewidujący zmianę przepisów dotyczących przyjmowania zmian do załącznika III (art. 22 ust. 5) lub zmian art. 7, 10, 11 i 22 oraz wprowadzenie nowego załącznika VIII (wykaz substancji chemicznych wymagających wyraźnej zgody) nie zmienia ani nie uzupełnia ram instytucjonalnych konwencji, ponieważ albo zmienia jedynie zasady dotyczące zmiany załącznika III, albo dodaje do konwencji jedynie dodatkową możliwość wymienienia substancji chemicznych, które będą wymagać wyraźnej zgody Strony dokonującej przywozu na ich wywóz, w oczekiwaniu na ich wymienienie w załączniku III.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

² Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., C-399/12, Niemcy/Rada, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

Jeżeli planowany akt ma jednocześnie wiele celów lub elementów składowych, które są nierozłącznie ze sobą związane, a żaden nie ma charakteru pomocniczego w stosunku do pozostałych, materialna podstawa prawna decyzji przyjętej na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE musi – na zasadzie wyjątku – obejmować różne, odpowiadające tym celom i elementom podstawy prawne.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Planowane akty służą realizacji celów i dotyczą elementów z dziedziny „środowiska” i „handlu”. Wspomniane elementy planowanych aktów są związane ze sobą w sposób nierozłączny, a żaden z nich nie ma charakteru pomocniczego w stosunku do pozostałych.

Materialna podstawa prawna wnioskowanej decyzji obejmuje zatem następujące przepisy: art. 192 ust. 1, art. 207 ust. 3 i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinny być art. 192 ust. 1, art. 207 ust. 3 oraz art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Konferencji Stron zmienia konwencję rotterdamską, należy go opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* po jego przyjęciu.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami w odniesieniu do niektórych zmian do konwencji i jej załącznika III

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1, art. 207 ust. 3 i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja rotterdamska w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami („konwencja”) została zawarta w imieniu Unii decyzją Rady 2006/730/WE³ i weszła w życie 24 lutego 2004 r.
- (2) Zgodnie z art. 7 konwencji Konferencja Stron może podejmować decyzje o wymienieniu danych substancji chemicznych w załączniku III.
- (3) Na swoim jedenastym posiedzeniu Konferencja Stron ma przyjąć decyzje o wymienieniu kolejnych substancji chemicznych w załączniku III do konwencji.
- (4) Aby wspierać wspólną odpowiedzialność i współpracę Stron w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi w celu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego od potencjalnej szkody oraz w celu przyczyniania się do racjonalnego ekologicznie wykorzystywania tych substancji chemicznych, konieczne jest wymienienie w załączniku III do konwencji kolejnych substancji chemicznych, w przypadku których stwierdzono, że spełniają wszystkie odpowiednie kryteria.
- (5) Ponadto Konferencja Stron rozważy wniosek dotyczący zmian do konwencji złożony przez Szwajcarię, Australię i Mali. Wniosek ten ma na celu zaradzenie trudnościom z wymienianiem nowych substancji chemicznych w załączniku III do konwencji,

³ Decyzja Rady 2006/730/WE z dnia 25 września 2006 r. dotycząca zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami (Dz.U. L 299 z 28.10.2006, s. 23).

wynikającym z potrzeby osiągnięcia konsensusu w sprawie decyzji dotyczącej zmiany załącznika III zgodnie z art. 22 ust. 5 konwencji.

- (6) Należy ustalić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Konferencji Stron, gdyż decyzje będą wiążące dla Unii lub będą mogły w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie na rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 649/2012⁴,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na jedenastym posiedzeniu Konferencji Stron konwencji oraz na wszelkich późniejszych posiedzeniach Konferencji Stron, których porządek obrad obejmuje ten punkt, polega na poparciu przez Unię przyjęcia zmian do załącznika III do konwencji w odniesieniu do włączenia acetochloru, karbosulfanu, azbestu chryzotylowego, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), iprodionu, postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej oraz terbufosu.

Artykuł 2

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii na jedenastym posiedzeniu Konferencji Stron konwencji oraz na wszelkich późniejszych posiedzeniach Konferencji Stron, których porządek obrad obejmuje ten punkt, polega na opowiedzeniu się przez Unię za zmianą, na podstawie której wprowadzony zostanie mechanizm głosowania nad wymienieniem substancji chemicznych w załączniku III do konwencji. Alternatywnym stanowiskiem jest poparcie przyjęcia zmian zaproponowanych przez Szwajcarię, Australię i Mali (dokument XXX), jeżeli spełnione zostaną następujące warunki i wprowadzone zostaną w tym celu niezbędne zmiany:

- a) inne Strony nie wyraziły wystarczającego poparcia dla zmiany procedury podejmowania decyzji dotyczących wymienienia substancji chemicznych w załączniku III, na podstawie której to zmiany wprowadzona zostanie możliwość głosowania zgodnie z art. 22 ust. 4 w związku z art. 22 ust. 3, ale bez stosowania art. 22 ust. 3 lit. b) konwencji,
- b) dodatkowe zasady i procedury wprowadzone zmianami są spójne z obowiązującymi zasadami i procedurami ustanowionymi na mocy konwencji,
- c) zmiany gwarantują, że preferowaną opcją jest wymienienie substancji chemicznych w załączniku III do konwencji oraz że dodatkowe zasady nie kolidują z wymienieniem danej substancji chemicznej w załączniku III, również w przypadku, gdy substancja ta jest już wymieniona w załączniku VIII do konwencji,

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 649/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. dotyczące wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 60).

- d) zmiany gwarantują, że zasady, które będą miały zastosowanie do wywozu substancji chemicznych wymienionych w załączniku VIII do konwencji, nie będą słabsze pod względem ochrony Stron przywozu niż te, które mają zastosowanie do wywozu substancji chemicznych wymienionych w załączniku III do konwencji,
- e) zmiany gwarantują, że wszystkie Strony, które ratyfikują zmianę, będą związane wszelkimi decyzjami o wymienieniu substancji chemicznej w załączniku VIII do konwencji, w tym wszelkimi decyzjami podjętymi w drodze głosowania.

Artykuł 3

W świetle rozwoju wydarzeń na jedenastym posiedzeniu Konferencji Stron konwencji oraz na wszelkich późniejszych posiedzeniach Konferencji Stron, których porządek obrad obejmuje ten punkt, przedstawiciele Unii mogą uzgodnić, w konsultacji z państwami członkowskimi podczas posiedzeń koordynacyjnych na miejscu, doprecyzowanie stanowiska, o którym mowa w art. 1 i 2, bez konieczności przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*